Principal Component Analysis

1. Introduction

Principal Component Analysis (PCA) เป็นวิธีทางสถิติที่ใช้ในการแปลงตัวแปรทางสถิติที่ตั้งฉากกัน (orthogonal) หรือมีความสัมพันธ์กัน (correlated) ให้กลายเป็นตัวแปรที่ไม่สัมพันธ์กัน (uncorrelated)

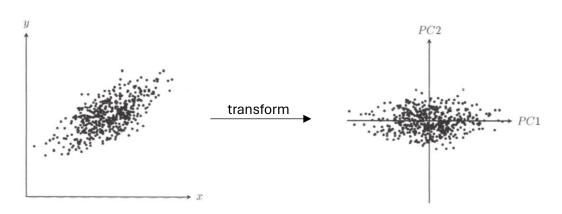

Figure 1: ลักษณะการแปลงข้อมูลใน PCA

รูปวงรีแกน สมมาตรของวงรีจะเรียกว่า "principal axis" ซึ่งคำว่า principal axis เป็นการเรียกรวมของแกนเอก และแกนโทของวงรี ในกรณีที่เป็นวงรีสองมิติก็จะมีแกน สมมาตร 2 แกน แต่ถ้าอยู่ใน p มิติก็จะมี principal axis p แกน สำหรับข้อมูลที่มีการกระจายตามรูปที่ 1 เราจะกำหนด principal component ด้วยแนวคิดเดียวกันกับ

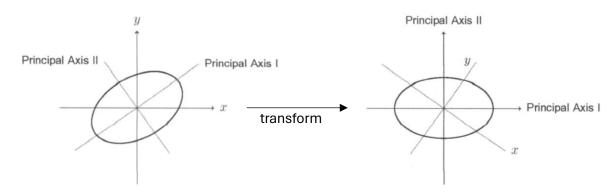

Figure 2: Principal axis ของวงรี

principal axis ของวงรี แต่เนื่องจากจุดข้อมูลไม่ได้มีแกนเอกแกนโทอย่างชัดเจน principal component จึงหา จากการ maximize variance แทน ซึ่งแกนที่จุดข้อมูลโปรเจ็กต์ลงมาแล้ว จะให้ค่า variance บนแกนมากที่สุดก็ จะเป็น principal component เหมือนกับส่วนที่ป่องที่สุดของวงรีเป็น principal axis

2. Finding Principal Components

$$X = \begin{bmatrix} x_{1,1} & x_{1,2} & \cdots & x_{1,p} \\ x_{2,1} & x_{2,2} & \cdots & x_{2,p} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ x_{n,1} & x_{n,2} & \cdots & x_{n,p} \end{bmatrix}$$
 PCA ==> p มิติ

ก่อนที่จะหา principal component ให้ลบทุกฟีเจอร์ด้วยค่าเฉลี่ยเพื่อเป็นการเลื่อนข้อมูลมาอยู่บริเวณกึ่งกลาง หรือ standardization เป็นวิธีการพื้นฐานในการทำ feature scaling ==> mean = 0

$$\sum_{i=1}^{n} x_{i,d} = 0$$

เนื่องจากต้องการกำหนดให้เวกเตอร์ principal component vector มีทิศพุ่งออกจากจุดกำเนิด จึงต้องกำหนด เวกเตอร์หนึ่งหน่วยของ principal component ใน p มิติ ก็จะเขียนได้เป็น

$$\sqrt{=v_1\mathbf{x}_1 + v_2\mathbf{x}_2 + \dots + v_p\mathbf{x}_p}$$
 linear combination

หรือเขียนเป็นรูปเมทริกซ์ได้ว่า

มิติใหม่ที่เรากำลังจะสร้างคือ vector v

เหตุผลที่ทำให้ variance ของระบบก่อนและหลังทำ PCA เท่าเดิม
$$v=\begin{bmatrix}v_1\\v_2\\\vdots\\v_p\end{bmatrix}$$
 ค่าของ feature บนมิติใหม่ = dot product ของแกนกับ 2. eigenvector (v, แกนใหม่) ที่ออกมามันตั้งฉากกันทั้งหมด 3. llvll = 1

จากนั้นโปรเจ็กต์เวกเตอร์ของจุดข้อมูลลงบนแกน ${f v}$ จะได้ดังรูป

ถ้าพิจารณาจุด x_i ใดๆ เมื่อโปรเจ็กต์ลงบนแกน ${f v}$ แล้ว ระยะห่างจากจุดกำเนิดจนถึงจุดที่ข้อมูลถูกโปรเจ็กต์ก็จะ หาได้จาก ${f s}_i = {f v}\left({f x}_i\right) \qquad \qquad {\bf ค่าที \ project \ lด์แทนด้วยตัวแปร \ s}$

ทุก feature ของ sample ที่ i

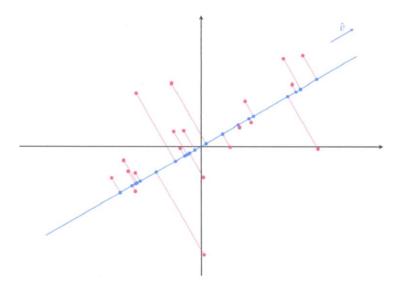

Figure 3: ลักษณะการโปรเจ็กต์จุดข้อมูลลงบนแกน

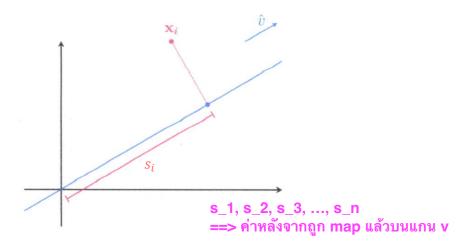

Figure 4: วิธีการวัดระยะ s_i

Variance บนแกน **v** หาได้จาก

$$\sigma^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n s_i^2$$
$$= \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (\mathbf{v} \cdot \mathbf{x}_i)^2$$

Principal component จะเป็นแกนที่ทำให้เกิด variance มากที่สุด ดังนั้นก็จะได้ว่า

$$\max \sigma^2 = \max \sum_{i=1}^n s_i^2$$

โดยมีเงื่อนไขคือ

$$\|\mathbf{v}\|^2 = 1$$

หรือ

$$v_1^2 + v_2^2 + \dots + v_p^2 = 1$$

ซึ่งเงื่อนไขนี้จะบังคับว่าให้เวกเตอร์ ${f v}$ เป็นเวกเตอร์หนึ่งหน่วย

สมการตั้งต้น PCA

 $\max \sum_{i=1}^{n} (\mathbf{v} \cdot \mathbf{x}_i)^2$ Lagrange's Multipliers

subject to

$$g(\mathbf{v}) = 1 - v_1^2 - v_2^2 - \dots - v_p^2 = 0$$

ชุดสมการนี้สามารถแก้ได้โดยวิธี Lagrange Multiplier ซึ่ง Lagrangian function คือ

$$L = \sum_{i=1}^{n} (\mathbf{v} \cdot \mathbf{x}_{i})^{2} + \lambda (1 - \sum_{d=1}^{p} v_{d}^{2})$$

$$= \sum_{i=1}^{n} (v_{1}x_{i,1} + v_{2}x_{i,2} + \dots + v_{p}x_{i,p})^{2} + \lambda (1 - v_{1}^{2} - v_{2}^{2} - \dots - v_{p}^{2})$$

นำ L ไปหาอนุพันธ์ย่อยเทียบกับ v_d

$$0 = \frac{\partial L}{\partial v_d}$$

$$0 = \sum_{i=1}^n 2(v_1 x_{i,1} + v_2 x_{i,2} + \dots + v_p x_{i,p}) x_{i,d} - \lambda 2 v_d$$

$$0 = 2 \sum_{i=1}^n (\mathbf{v} \cdot \mathbf{x}_i) x_{i,d} - 2\lambda v_d$$

$$\sum_{i=1}^n (\mathbf{v} \cdot \mathbf{x}_i) x_{i,d} = \lambda v_d$$

จากเทอม $\sum (\mathbf{v}\cdot\mathbf{x}_i)x_{i,d}$ กระจายผลรวมและจัดรูปให้อยู่ในเมทริกซ์

$$\sum_{i=1}^{n} (\mathbf{v} \cdot \mathbf{x}_{i}) x_{i,d} = \begin{pmatrix} v_{1} x_{1,1} + v_{2} x_{1,2} + \dots + v_{p} x_{1,p} \end{pmatrix} x_{1,d} \\ + \left(v_{1} x_{2,1} + v_{2} x_{2,2} + \dots + v_{p} x_{2,p} \right) x_{2,d} \\ + \dots + \left(v_{1} x_{n,1} + v_{2} x_{n,2} + \dots + v_{p} x_{n,p} \right) x_{n,d}$$

$$= \begin{bmatrix} x_{1,d} & x_{2,d} & \cdots & x_{n,p} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_{1} x_{1,1} + v_{2} x_{1,2} + \dots + v_{p} x_{1,p} \\ v_{1} x_{2,1} + v_{2} x_{2,2} + \dots + v_{p} x_{2,p} \\ \vdots \\ v_{1} x_{n,1} + v_{2} x_{n,2} + \dots + v_{p} x_{n,p} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_{1} \\ v_{2} \\ \vdots \\ v_{n} \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} x_{1,d} & x_{2,d} & \cdots & x_{n,p} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{1,1} & x_{1,2} & \cdots & x_{1,p} \\ x_{2,1} & x_{2,2} & \cdots & x_{2,p} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ x_{n,1} & x_{n,2} & \cdots & x_{n,n} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_{1} \\ v_{2} \\ \vdots \\ v_{n} \end{bmatrix}$$

์ถ้านำมารวมกัน $oldsymbol{p}$ สมการ

$$\sum_{i=1}^{n} (\mathbf{v} \cdot \mathbf{x}_{i}) \mathbf{x}_{i} = \begin{bmatrix} x_{1,1} & x_{2,1} & \cdots & x_{n,1} \\ x_{1,2} & x_{2,2} & \cdots & x_{n,2} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ x_{1,p} & x_{2,p} & \cdots & x_{n,p} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_{1,1} & x_{1,2} & \cdots & x_{1,p} \\ x_{2,1} & x_{2,2} & \cdots & x_{2,p} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ x_{n,1} & x_{n,2} & \cdots & x_{n,p} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_{1} \\ v_{2} \\ \vdots \\ v_{p} \end{bmatrix}$$

สามารถเขียนได้เป็น

$$\sum_{i=1}^{n} (\mathbf{v} \cdot \mathbf{x}_i) \mathbf{x}_i = X^T X \mathbf{v}$$

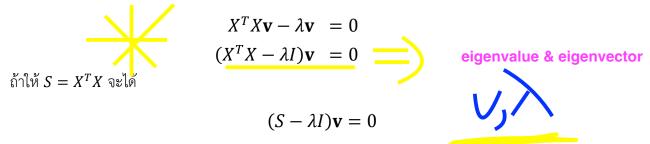
ถ้าจะได้คูณเมทริกซ์ X^TX

$$X^{T}X = \begin{bmatrix} \sum_{i=1}^{n} (x_{i,1})^{2} & \sum_{i=1}^{n} x_{i,1}x_{i,2} & \cdots & \sum_{i=1}^{n} x_{i,1}x_{i,p} \\ \sum_{i=1}^{n} x_{i,2}x_{i,1} & \sum_{i=1}^{n} (x_{i,2})^{2} & \cdots & \sum_{i=1}^{n} x_{i,2}x_{i,p} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \sum_{i=1}^{n} x_{i,p}x_{i,1} & \sum_{i=1}^{n} x_{i,p}x_{i,2} & \cdots & \sum_{i=1}^{n} (x_{i,p})^{2} \end{bmatrix}$$

ถ้า Matrix ทีคูณอยู่หน้า eigenvector เป็น symetric matrix eigenvector ที่ออกมาจะตั้งฉากกันทั้งหมด

$$= n \begin{bmatrix} \cos v_{11} & \cos v_{12} & \cdots & \cos v_{1p} \\ \cos v_{12} & \cos v_{22} & \cdots & \cos v_{2p} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \cos v_{p1} & \cos v_{p2} & \cdots & \cos v_{pp} \end{bmatrix}$$

เมื่อ \cos_{ij} คือ covariance ของ feature ที่ i กับ j ถ้า i=j ก็จะได้ variance คังนั้นในแนวทแยงของเมท ริกซ์นี้ก็คือค่าความแปรปรวนของเมทริกซ์ ถ้าให้ \sum เป็น covariance matrix ก็จะได้ว่า $\sum = \frac{1}{n} X^T X$ จะได้

ปัญหานี้เป็นปัญหา eigenvalue-eigenvector ซึ่งวิธีแก้จะต้องหา eigenvalue แต่ละตัว และหา eigenvector ที่ สอดคล้องกับ eigenvalue ก็จะได้เวกเตอร์ที่เป็น principal component ออกมา ตามจำนวนมิติ

3. Numerical Example

สมมติว่าข้อมูลมี 2 มิติ ดังนี้

$$X = \begin{bmatrix} -2.2 & -1.6 \\ -0.2 & 1.4 \\ 1.8 & 0.4 \\ -0.2 & -0.6 \\ 0.8 & 0.4 \end{bmatrix}$$

ลองหาค่าเฉลี่ยของแต่ละ component

$$\mu_1 = \frac{1}{5}(-2.2 - 0.2 + 1.8 - 0.2 + 0.8) = 0$$

$$\mu_2 = \frac{1}{5}(-1.6 + 1.4 + 0.4 - 0.6 + 0.4) = 0$$

เมื่อนำ X ไปทรานสโพสต์และคูณกับ X

$$S = X^{T}X$$

$$= \begin{bmatrix} -2.2 & -0.2 & 1.8 & -0.2 & 0.8 \\ -1.6 & 1.4 & 0.4 & -0.6 & 0.4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2.2 & -1.6 \\ -0.2 & 1.4 \\ 1.8 & 0.4 \\ -0.2 & -0.6 \\ 0.8 & 0.4 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 8.8 & 4.4 \\ 4.4 & 5.2 \end{bmatrix}$$

เมทริกซ์ที่ได้มานี้จะเป็นเมทริกซ์จตุรัสที่มีขนาดเท่ากับจำนวนมิติและเป็นเมทริกซ์สมมาตร จากนั้นนำเมทริกซ์นี้ไป หา eigenvalue ซึ่งจำนวน eigenvalue จะเท่ากับจำนวนมิติ ซึ่งเมทริกซ์นี้เป็นเมทริกซ์ขนาด 2 x 2 ดังนั้นจะมี eigenvalue อยู่ 2 ตัว จาก

$$|S - \lambda I| = 0$$

เมื่อ λ คือ eigenvalue ดังนั้น

$$|S - \lambda I| = 0$$

$$\begin{vmatrix} 8.8 & 4.4 \\ 4.4 & 5.2 \end{vmatrix} = 0$$

$$(8.8 - \lambda)(5.2 - \lambda) - (4.4)(4.4) = 0$$

$$\lambda^2 - 14\lambda + 26.4 = 0$$

เมื่อแก้สมการนี้ จะได้คำตอบสองคำตอบคือ

$$\lambda = \frac{35 - \sqrt{565}}{5}, \frac{35 + \sqrt{565}}{5}$$

หา eigenvector ที่สอดคล้องกับ eigenvector แต่ละตัว จาก

$$(S - \lambda I)\mathbf{v} = 0$$

เมื่อ \hat{v} เป็น eigenvector

$$ullet$$
 เมื่อ $\lambda=rac{35-\sqrt{565}}{5}$ จะได้

$$\begin{bmatrix} 8.8 - \frac{35 - \sqrt{565}}{5} & 4.4 \\ 4.4 & 5.2 - \frac{35 - \sqrt{565}}{5} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

จะได้ชุดสมการ

$$\left(8.8 - \frac{35 - \sqrt{565}}{5}\right)v_1 + 4.4v_2 = 0$$

$$4.4v_1 + \left(5.2 - \frac{35 - \sqrt{565}}{5}\right) = 0$$

หรือ

$$(9 + \sqrt{565})v_1 + 22v_2 = 0$$

$$22v_1 + \left(-9 + \sqrt{565}\right)v_2 = 0$$

ถ้าคูณสมการล่างด้วยสมการทั้งสองชุดนี้เมื่อจัดรูปจะได้สมการเดียวกัน คือ

$$(9 + \sqrt{565})v_1 + 22v_2 = 0$$

หนึ่งในคำตอบที่ทำให้ v_1 และ v_2 เป็นจริงคือ

$$v_1 = 22$$
 $v_2 = 9 + \sqrt{565}$

นั่นคือถ้า $\lambda = \frac{35 - \sqrt{565}}{5} = 2.24605427$ จะได้ eigenvector เป็น

$$\hat{v} = \begin{bmatrix} -22\\ 9 + \sqrt{565} \end{bmatrix}$$

ถ้า normalize ให้มีขนาดเป็นหนึ่ง โดยการหารด้วยขนาดของเวกเตอร์จะได้

$$\mathbf{v} = \begin{bmatrix} -\frac{22}{\sqrt{1130 + 18\sqrt{565}}} \\ \frac{9 + \sqrt{565}}{\sqrt{1130 + 18\sqrt{565}}} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -0.5573899686 \\ 0.8302508192 \end{bmatrix}$$

ullet เมื่อ $\lambda = rac{35+\sqrt{565}}{5} = 11.75394573$ จะได้

$$\begin{bmatrix} 8.8 - \frac{35 + \sqrt{565}}{5} & 4.4 \\ 4.4 & 5.2 - \frac{35 + \sqrt{565}}{5} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

เมื่อจัดรูปจะได้สมการ

$$(9 - \sqrt{565})v_1 + 22v_2 = 0$$

$$22v_1 - \left(9 + \sqrt{565}\right)v_2 = 0$$

สมการสองสมการนี้เป็นสมการเดียวกัน eigenvector ที่เป็นไปได้คือ

$$\mathbf{v} = \begin{bmatrix} 9 + \sqrt{565} \\ 22 \end{bmatrix}$$

เมื่อ normalize จะได้

$$\mathbf{v} = \begin{bmatrix} \frac{9+\sqrt{565}}{\sqrt{1130+18\sqrt{565}}} \\ \frac{22}{\sqrt{1130+18\sqrt{565}}} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.8302508192 \\ 0.5573899686 \end{bmatrix}$$

สรุปคือ eigenvector ที่สอดคล้องกับ eigenvalue คือ

• ถ้า $\lambda = 2.24605427$ จะได้

$$\mathbf{v} = \begin{bmatrix} -0.5573899686 \\ 0.8302508192 \end{bmatrix}$$

ullet ถ้า $\lambda = 11.75394573$ จะได้

$$\mathbf{v} = \begin{bmatrix} 0.8302508192 \\ 0.5573899686 \end{bmatrix}$$

Eigenvector จะเป็นเวกเตอร์ที่มีทิศขนานกับ principal component และถ้าต้องการจะดูว่า principal component ไหนที่เมื่อโปรเจ็กต์ข้อมูลลงมาแล้วจะให้ค่า variance มากที่สุดให้ดูที่ค่า eigenvalue ที่สอดคล้อง กับ eigenvector นั้น ถ้า eigenvalue มีค่ามากแปลว่า variance ของข้อมูลที่โปรเจ็กต์ลงบน eigenvector นั้น จะยิ่งมีค่ามาก และยิ่งมีความสำคัญอย่างมาก ส่วนแกนที่ค่า eigenvalue มีค่าน้อยหมายความว่าข้อมูลที่โปรเจ็กต์ ลงบนแกนนั้นมีค่า variance น้อย ซึ่งอาจจะไม่ได้มีนัยสำคัญและสามารถที่จะไม่นำมาพิจารณาได้

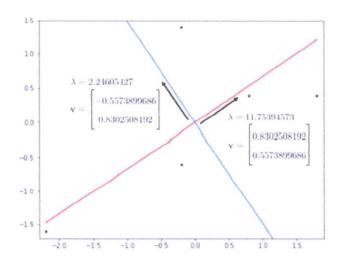

Figure 5: eigenvector และ eigenvector ของข้อมูลตัวอย่างชุดนี้

เมทริกซ์ที่นำมาใช้ในการแปลงระบบพิกัดจะหาได้โดยนำ eigenvector มาต่อกันโดยเรียงจาก eigenvector ที่มี eigenvalue ที่มีค่ามากที่สุดไปหาน้อยสุด

$$V = \begin{bmatrix} 0.8302508192 & -0.5573899686 \\ 0.5573899686 & 0.8302508192 \end{bmatrix}$$

ถ้าต้องการจะแปลงข้อมูลให้อยู่บนพิกัดของ principal component ทำได้โดยคูณกับข้อมูล

$$X' = \begin{bmatrix} -2.2 & -1.6 \\ -0.2 & 1.4 \\ 1.8 & 0.4 \\ -0.2 & -0.6 \\ 0.8 & 0.4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0.8302508192 & -0.5573899686 \\ 0.5573899686 & 0.8302508192 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 2.71837575 & -0.10214338 \\ 0.61429579 & 1.27382914 \\ 1.71740746 & -0.67120162 \\ -0.50048415 & -0.3866725 \\ 0.88715664 & -0.11381165 \end{bmatrix}$$

ถ้าต้องการลดจำนวนมิติของข้อมูลก็ตัดหลักท้ายๆ ที่มีค่า eigenvalue น้อยๆ ทิ้งจนเหลือจำนวนหลักเท่ากับ จำนวนมิติที่ต้องการ เช่นถ้าต้องการจะแปลงให้เหลือมิติเดียว

$$X' = \begin{bmatrix} -2.2 & -1.6 \\ -0.2 & 1.4 \\ 1.8 & 0.4 \\ -0.2 & -0.6 \\ 0.8 & 0.4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0.8302508192 \\ 0.5573899686 \end{bmatrix}$$
$$= \begin{bmatrix} 2.71837575 \\ 0.61429579 \\ 1.71740746 \\ -0.50048415 \\ 0.88715664 \end{bmatrix}$$

ขั้นตอน PCA

1. standardize ข้อมูล: เลื่อนข้อมูลให้มาอยู่ตรงกลางและทำให้ความแปรปรวนของแต่ละหลักเป็น 1

$$Z = (X - np.mean(X, axis=0))/np.std(X, axis=0)$$

2. คำนวณหา covariance matrix

3. หา eigenvalue และ eigenvector

4. เรียง eigenvalue และ eigenvector ตามขนาดของ eigenvalue จากมากไปน้อย

5. สามารถเอา eigenvector ไปใช้ได้ตามต้องการ เช่นถ้าต้องการจะโปรเจ็กต์ข้อมูลลงบนระนาบ 2มิติ ก็จะได้